

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

webedition

με την ευθύνη του Τρώιου

Κι όμως, τίποτε δεν έχει τελειώσει με τη Μεσοχώρα...

Δημοσίευση: 12 Φεβ 2017 15:45 [Άρθρα](#)

Η πρόσφατη συνάντηση των Θεσσαλικών οργανώσεων με τον αν. υπουργό κ. Φάμελλο στο Υπουργείο Περιβάλλοντος για το υδροηλεκτρικό έργο της Μεσοχώρας Τρικάλων πέρασε και αυτή σαν ένα ακόμη επεισόδιο στην μακρά ιστορία της υπόθεσης αυτής.

Η αξιολόγηση της συνάντησης οδηγεί μάλλον σε θετικά συμπεράσματα και σε «συγκρατημένη αισιοδοξία» όπως αναφέρεται και στις σχετικές ανακοινώσεις των φορέων. Θα έλεγε κανείς ότι μετά από τόσα χρόνια αντιπαραθέσεων επικράτησε σταδιακά η λογική (πόσο δύσκολο πράγμα είναι στ' αλήθεια). Ένα έργο χρήσιμο και παραγωγικό, σχεδόν ολοκληρωμένο από το 2001, οδηγείται πλέον στην τελική περιβαλλοντική αδειοδότηση και δρομολογούνται επιτέλους οι διαδικασίες για τη λειτουργία του.

Ο κ. Φάμελλος δεν διατύπωσε ενδοιασμούς, δεν κράτησε κάποια «πατινή». Καμία απολύτως σχέση με την ανεύθυνη στάση του προκατόχου του, ο οποίος στη συνάντηση που είχαν οι ίδιοι φορείς πριν ένα χρόνο στο γραφείο του, τους «φλόμωσε» σε δηλώσεις κατά της «εκτροπής Αχελώου» και μέσα στα αλλά είπε και ένα χαλαρό «ναι» στην αδειοδότηση της Μεσοχώρας. Τελικά αποδείχθηκε ότι οι πραγματικές του προθέσεις ήταν η παράταση της

αβεβαιότητας και η κωλυσιεργία, έχοντας όπως φαίνεται στο νου του κυρίως το «εσωτερικό» ακροατήριο του κόμματός του.

Όμως αυτή η διαφορά στάσης των δύο υπουργών δεν πρέπει να οδηγεί σε επανάπαυση και άκρατη αισιοδοξία. Η Μεσοχώρα έχει λίγους μεν αλλά ισχυρούς αντιπάλους, οι περισσότεροι από τους οποίους δεν δρουν στο προσκήνιο. Τα εμπόδια για τη λειτουργία της δεν είναι γραφειοκρατικά ή διαδικαστικά. Η γνωστή «περιβαλλοντική» επιχειρηματολογία έχει εδώ και πολλά χρόνια ξεφτίσει και οι ποικίλες προσπάθειες ακύρωσης του έργου (δικαστήρια κ.λ.π.) έπεσαν όλες στο κενό, επιφέροντας όμως τις πολύ μεγάλες καθυστερήσεις και τις συνεπακόλουθες τεράστιες απώλειες εσόδων στην χειμαζόμενη ΔΕΗ.

Ας δούμε όμως συνοπτικά πως λειτουργούν στην παρούσα φάση του έργου οι αντιδράσεις για την μη αδειοδότησή του και μη λειτουργία του.

Μία μαχητική αντίδραση παρουσιάζεται στον χώρο των κατοίκων της περιοχής από λίγους «ορκισμένους» αντιπάλους του έργου. Η καθοδήγησή τους γίνεται από κάποια εμμονικά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ που δρουν ευθέως ενάντια τόσο στη διακηρυγμένη πολιτική των τοπικών οργανώσεων του κόμματος (που περιέργως τους ανέχονται), όσο και την αντίστοιχη της κυβέρνησης. Το τελευταίο διάστημα παίζουν κυριολεκτικά τα ρέστα τους γιατί, όπως προκύπτει, δεν μπορούν πλέον να χειραγωγήσουν τα κέντρα αποφάσεων ούτε στο κόμμα, ούτε στη ΔΕΗ ούτε, κυρίως, στο Υπουργείο Περιβάλλοντος (όπως περιστασιακά είχαν επιτύχει με τον κ. Σκουρλέτη). Τώρα, χάνοντας το έδαφος κάτω από τα πόδια τους, ζητούν προσηματικά την αναθεώρηση της Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΜΠΕ) ελπίζοντας να κερδίσουν χρόνο. Επίσης εντείνουν το «μπούλιγκ» με δημοσιεύματα κατά των δημοτικών παραγόντων στο Δήμο Πύλης, κινδυνολογώντας με ισχυρισμούς σε βαθμό γελοιοτητας (π.χ. οι κάτοικοι θα μένουν σε ... κοντέινερ και άλλα παρόμοια) και καλλιεργώντας κλίμα εχθρότητας για τον «αντίπαλο», όπως λένε, τη ΔΕΗ.

Όμως, παρότι εμφανίζεται προς τα έξω ότι αυτή η ομάδα κρατά ανοικτό το μέτωπο κατά της Μεσοχώρας, φαίνεται ότι υπάρχουν και άλλοι πιο ισχυροί παράγοντες που επιθυμούν να μην λειτουργήσει το έργο και που καθόλου δεν τους ενοχλεί - το αντίθετο - η δράση όσων προαναφέραμε.

Κάποιες οικολογικές οργανώσεις παραμένουν ακόμη στα «χαρακώματα» της περιόδου 1980 και 1990, όταν δηλαδή κρίθηκε η σκοπιμότητα και δρομολογήθηκε η κατασκευή του έργου. Παρόμοιες απόψεις κατά καιρούς εκφράζονται και από το τμήμα οικολογίας του ΣΥΡΙΖΑ, που και εκείνοι δε «καταθέτουν τα όπλα» σχετικά με τη Μεσοχώρα, αποφεύγοντας όμως για ευνόητους λόγους την συχνή δημοσιοποίηση των απόψεών τους.

Εκτός όμως από αυτά, υπάρχουν και αφανή συμφέροντα από συστήματα του ενεργειακού χώρου, τα οποία αντικειμενικά συμπίπτουν με τους στόχους των παραπάνω αντιδρώντων. Κατά την άποψή μας, όλοι εκείνοι που βλέπουν τη Δημόσια αυτή επιχείρηση ως εμπόδιο για την δική τους επέκταση στην ενεργειακή αγορά, το τελευταίο που θα επιθυμούσαν είναι η ισχυροποίηση της ΔΕΗ, παραγωγικά και χρηματιστηριακά, μέσω της λειτουργίας της Μεσοχώρας.

Τελικά τι θα γίνει με τη Μεσοχώρα; Η εκτίμησή μας είναι ότι τίποτε δεν έχει τελειώσει και ότι πρέπει να συνεχισθεί η συστηματική προσπάθεια των Θεσσαλικών φορέων, έως ότου καμφθούν οι αντιστάσεις εντός και εκτός του κυβερνητικού χώρου.

Από τον Κώστα Γκούμα